

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

navrhovatelů:

a) A. P.

b) J. P.

oba bytem X

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Ing. Hanou Skalickou, Ph.D., BA
sídlem Pod Oborou 907, Kosmonosy

proti

odpůrkyni:

obec Plužná

sídlem č. p. 54, Plužná

zastoupena advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Černá Pole, Brno

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2022 – Územního plánu Plužná vydaného usnesením zastupitelstva obce Plužná ze dne 2. 5. 2022, č. 24/2022,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Navrhovatelé jsou povinni zaplatit odpůrkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Davida Zahumenského.

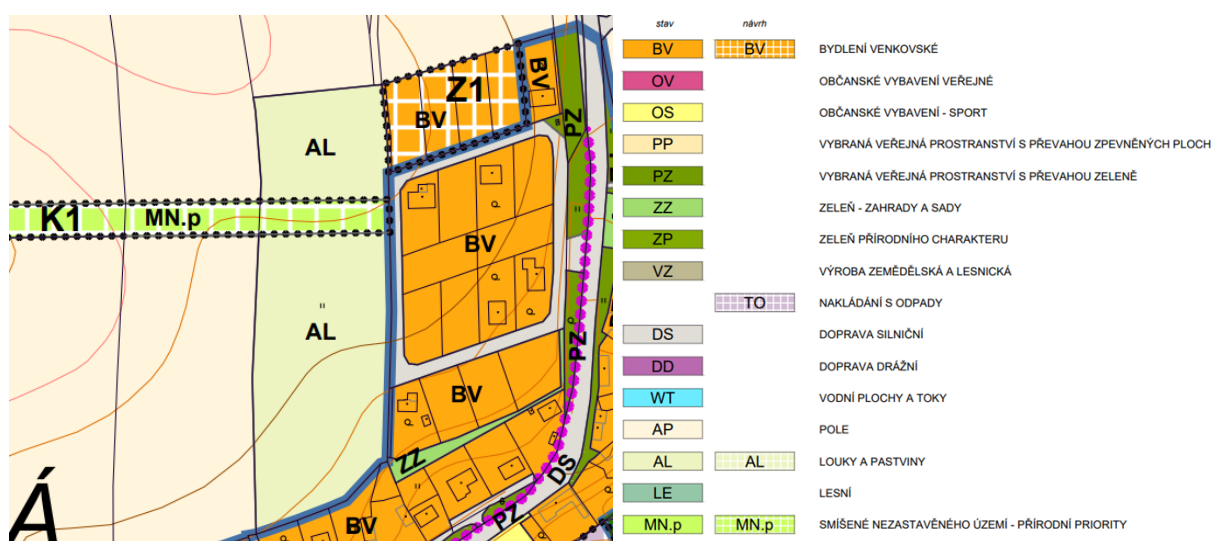
Odůvodnění:

Vymezení věci

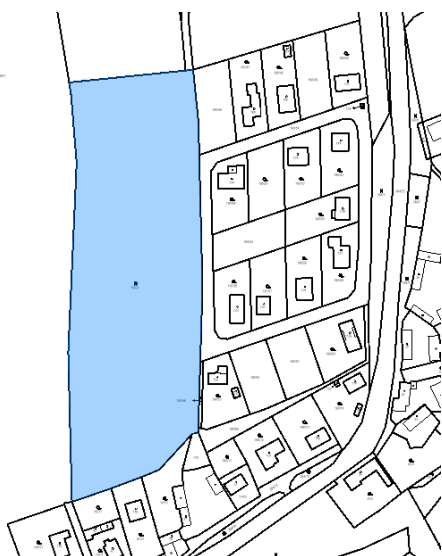
1. Navrhovatelé se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podaným dne 12. 3. 2023, domáhají zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále jen „napadený územní plán“), případně jeho části vymezující plochu K1 – MN.p.

Obsah návrhu

2. Napadeným územním plánem je podle navrhovatelů dotčen jejich pozemek parc. č. XA v katastrálním území a obci X (dále též „dotčený pozemek“; všechny pozemky uváděné v tomto rozsudku jsou ve stejném katastrálním území), který užívají jako pastvinu pro koně. V souvislosti s ním navrhovatelé vůči napadenému územnímu plánu uplatňují tři okruhy námitek. První okruh námitek směřuje proti ploše K1 – MN.p, která je na dotčeném pozemku nově vymezena. Druhý okruh námitek se týká vypuštění proluky mezi dotčeným pozemkem a novou zástavbou rodinných domů (plochy BV a Z1). Obě tyto změny navrhovatele omezují v užívání dotčeného pozemku k chovu koní a snižují hodnotu pastviny. Zatřetí nebylo navrhovatelům umožněno část dotčeného pozemku bezprostředně navazující na pozemek parc. č. st. XB, na němž se nachází jejich rodinný dům, zastavět dalším rodinným domem. Napadený územní plán tak navrhovatele zkracuje na právu část tohoto pozemku zastavět.

Výřez z grafické části napadeného územního plánu: dotčený pozemek se kryje s plochou AL a protíná ho plocha K1 – MN.p (nahoře); dotčený pozemek na katastrální mapě (dole).

3. Navrhovatelé na úvod odkazují na připomínky a námítky, které podali v průběhu přijímání napadeného územního plánu a kterým nebylo vyhověno. Na dotaz vznesený při veřejném

projednání jim bylo ústně sděleno, že plocha K1 – MN.p je na dotčeném pozemku zbytečná a bude vypuštěna. To se však nestalo.

4. Napadený územní plán je podle navrhovatelů v rozporu s právními předpisy. Není totiž řádně odůvodněn, stejně jako vypořádání námitek a připomínek. Není dostatečně odůvodněno, proč jsou zřizovány plochy K – MN.p (Smíšené nezastavěného území – přírodní priority). Plocha K1 vede „odnikud nikam“, nevzešla z poměrů v území, netvoří žádný krajinný prvek ani nevyplyvá ze Zásad územního rozvoje Středočeského kraje. Přesto je bezdůvodně zakreslena uprostřed dotčeného pozemku. Vypořádání námitek a připomínek podaných proti ploše K1 neodpovídá požadavkům judikatury na odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Nedostatečná jsou odůvodnění rozhodnutí o námitkách N01, které podali navrhovatelé, a o připomínkách P03, které podal pan L. M.
5. Zřízení ploch K je dále v rozporu se zásadou proporcionality. Plocha K1 není překryvnou plochou. Navrhovatelé mají podél celého dotčeného pozemku drátěný plot s elektrickým ohradníkem, plochu K1 tedy nelze z pozemku vyčlenit. Pokud by dotčený pozemek museli kvůli ploše K1 rozpůlit, bylo by významně omezeno jejich vlastnické právo k tomuto pozemku, neboť by jej nemohli užívat stejně jako stávající pastvinu. Plocha AL, v níž se nachází zbytek dotčeného pozemku a kde je nyní trvalý travní porost, sama funguje jako protierozní opatření, není proto nutné v ploše s tímto stabilizovaným využitím vymezovat plochu K1. Že plocha K1 není potřebná a neplní svůj účel, dokládají navrhovatelé stanoviskem projektanta pozemkových úprav Ing. M. P. ze dne 18. 10. 2022.
6. Navrhovatelé dále namítají, že oproti územnímu plánu z roku 2002 byla vypuštěna proluka mezi dotčeným pozemkem a novou zástavbou rodinných domů. Odpůrkyně ve vypořádání jejich připomínky uvádí, že toto oddělení bude provedeno pásem zeleně na pozemcích parc. č. XC a parc. č. XD. V rozhodnutí o námitkách uvedla, že vymezení dvoumetrového pásu je nad podrobnost územně plánovací dokumentace a že pás zeleně lze umístit v jakékoliv ploše a není nutné jej vymezovat v územním plánu, kde jeho vymezení neumožňuje měřítko. Přesné umístění pásu zeleně lze řešit v územním nebo stavebním řízení. Návrh reflektuje vydaný souhlas se stavbou oplocení. Dodala, že pro jednoznačnost bude zeleň uvedena v podmínkách pro příslušnou plochu. Toto vypořádání námítky považují navrhovatelé za rozporné s vypořádáním připomínky a trvají na tom, že dvoumetrový pás lze v územním plánu vymezit a nelze se vymlouvat na měřítko; pozemek parc. č. XC navíc již neexistuje.
7. Napadený územní plán dále zkracuje navrhovatele na právu zastavět svůj pozemek a je diskriminační. Diskriminaci spatřují v tom, že jednomu soukromému investorovi byla převedena orná půda do plochy BV, konkrétně 21 domů (i v návaznosti na minulý územní plán, v napadeném územním plánu jde o plochu Z1). Nikomu jinému, kdo požadoval převedení části svého pozemku na stavební pozemek, vyhověno nebylo. Navrhovatelé žádali o jednu parcelu bezprostředně sousedící s jejich rodinným domem. K tomu odkazují na str. 36 až 37 odůvodnění napadeného územního plánu. Argumentace odpůrkyně peticí, kterou navrhovatelé v roce 2019 podepsali, je lichá. Pro důvody odkazují na odůvodnění napadeného územního plánu, respektive svou námitku N02.

Obsah vyjádření odpůrkyně

8. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu navrhla jeho zamítnutí. Shrnula regulaci napadeného územního plánu týkající se dotčeného pozemku, z níž podle jejího názoru vyplývá, že plocha MN.p zcela jistě umožňuje stejně jako dosud využívat dotčený pozemek jako

pastvinu. Pokud jde o pás zeleně mezi dotčeným pozemkem a pozemkem parc. č. XD, doložila odpůrkyně satelitní záběry místa, na nichž je zřejmé, že mezi uvedenými pozemky rostou stromy. Navíc je mezi nimi oplocení.

9. Z návrhu není zřejmé, v čem navrhovatelé spatřují nezákonnost napadeného územního plánu. Není však důvod rušit napadený územní plán jako celek, neboť nijak nezasahuje do vlastnického práva navrhovatelů. Ani ty části napadeného územního plánu, které se týkají dotčeného pozemku, nezasahují do práv navrhovatelů nepřiměřeně a diskriminačně. Soulad napadeného územního plánu s právními předpisy dokládají také závěry Krajského úřadu Středočeského kraje, na který se navrhovatelé obrátili s podnětem k zahájení přezkumného řízení.
10. K námitce navrhovatelů, že jim nebylo diskriminačně umožněno zastavění části dotčeného pozemku, odpůrkyně odkázala na judikaturu, podle níž vlastník pozemku nemá nárok na zařazení svého pozemku do určitého funkčního využití. Zdůraznila, že funkční využití předmětné části dotčeného pozemku se oproti starému územnímu plánu nezměnilo. Navrhovatelé tedy nebyli napadeným územním plánem omezeni na svých právech. Plocha Z1, která představuje jedinou zastavitelnou plochu v celé obci, byla vymezena již změnou č. 1 starého územního plánu (dále jen „změna č. 1“). Její opětovné vymezení proto není nové ani vůči navrhovatelům diskriminační. Jde o logický krok, neboť byla již prakticky zastavěna. Napadený územní plán tak jejím vymezením reaguje na vývoj území a pravomocná územní rozhodnutí. Tuto plochu proto nelze srovnávat s vymezením další zastavitelné plochy mimo zastavěné území obce. Odpůrkyně nemůže kvůli konkrétním vlastníkům porušit pravidlo o nevymezování nových zastavitelných ploch. Odpůrkyně dále shrnula důvody nevymezování dalších zastavitelných ploch pro bydlení mimo plochu Z1: sídlo disponuje vnitřními rezervami; případná potřeba může být kdykoliv naplněna žádostí o změnu, bude ovšem nutné připravit dostatečnou občanskou vybavenost; základní koncepce rozvoje sídla se soustředí na využití stavebních proluk a vnitřních rezerv; s ohledem na nedostatečnou občanskou vybavenost je snaha další takové plochy ve volné krajině nevymezovat; specifický historický charakter sídla. Odkázala též na petici z roku 2019, kterou podepsali i navrhovatelé a která se staví proti rozšiřování zastavitelného území kvůli obavě z nedostatku pitné vody.
11. Námitka ohledně pásu zeleně podél dotčeného pozemku spočívá podle názoru odpůrkyně v požadavku na vymezení zeleného pásu na cizím pozemku (parc. č. XD). Měřítka územního plánu ale vymezení dvoumetrového pásu neumožňuje a bylo by v rozporu s vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a o způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 13/2018 Sb. (dále jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“) i zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“). Zeleň mohou navrhovatelé na svém pozemku realizovat i bez vymezení v územním plánu, ostatně ta již v místě dávno existuje. Územním plánem vymezený pruh zeleně navíc nezaručuje, že tato zeleň bude vysázena a udržována. Územní plán nemůže vlastníkům nařídít výstavbu či výsadbu, pouze omezuje činnosti, které by byly v rozporu s požadavky na využití území. Nevymezování pruhu zeleně tedy nemohlo zasáhnout do práv navrhovatelů. Zmínku o pozemku parc. č. XC odpůrkyně označila za chybu v psaní. Jinak však vypořádání námitek a připomínek za rozporné nepovažuje. Je třeba mu rozumět tak, že pás zeleně bude řešen navazujícími nástroji územního plánování, jelikož vzhledem k měřítku nelze pás o šíři 2 m po hranici jednoho pozemku řešit v územním plánu.

Vypořádání připomínky nelze chápat tak, že uznává, že věc má být řešena v napadeném územním plánu a regulace bude doplněna. V této souvislosti odpůrkyně poukázala na rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 3. 2020, č. j. 046872/2020/KUSK, a rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 4. 2022, č. j. 55 A 57/2020-61. V těchto řízeních se žalobci neúspěšně bránili proti oplocení realizovanému vlastníky sousedního pozemku parc. č. XD. Soud zde konstatoval, že regulace proluky se nijak nedotýká práv navrhovatelů. Podle názoru odpůrkyně tedy postrádají v této části návrhu aktivní legitimaci.

12. K námitce proti ploše K1 odpůrkyně uvedla, že jde o pruh zeleně. Regulace ploch AL a MN.p se od sebe příliš neliší – obě připouštějí trvalý travní porost. I na ploše MN.p tedy může být pastvina. Napadený územní plán také nevylučuje, aby plochy MN.p byly oploceny a naopak nepožaduje plochu MN.p jakkoliv vyčleňovat, oplotit či doplnit o konkrétní protierozní opatření. Není tedy jasné, proč by plocha K1 měla nepřiměřeně zasahovat do práv navrhovatelů. Plocha MN.p je vymezena jako pás se zvýšenou retenční schopností. Důvody, proč bylo nutné takový pás vymezit, odpůrkyně jasně uvedla. Napadený územní plán vymezuje řadu pásů a ploch se zvýšenou retenční schopností, jako plochy AL a MN.p, zejména podél vodních toků a na velkých blocích orné půdy. Namítají-li navrhovatelé, že dotčený pozemek není využíván jako orná půda a nenachází se na něm vodní tok, odpůrkyně zdůrazňuje, že tento pozemek je součástí zemědělského půdního fondu, a tak je třeba odůvodnění napadeného územního plánu chápat. Plochy MN.p mají spíše doporučující charakter, kde by bylo vhodné realizovat pásy s remízy a nelesními porosty za účelem zvýšení retenční schopnosti krajiny a jako opatření na ochranu přilehlých ploch zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) a zlepšování životního prostředí. Odpůrkyně odkazuje na kapitolu 10.6.2.5 odůvodnění napadeného územního plánu a rozhodnutí o námitce, v němž uvádí, že plocha K je překryvnou plochou a pozemek pod ní lze užívat jako zeleň stejně jako dosud. Vymezením těchto ploch bude zajištěno, aby zde stávající zeleň nezanikla a v případě, že by se trvalý travní porost měnil na jiné využití, tak plochy s vymezením K musí zůstat jako zeleň.

Replika navrhovatelů

13. V replice navrhovatelé opět odkázali na své připomínky a námitky, v nichž je detailně uvedeno, co jim na napadeném územním plánu vadí a proč. V návrhu uvádějí totéž, byť stručněji. Z nezhájení přezkumného řízení Krajským úřadem Středočeského kraje nelze činit žádné závěry, neboť ten pouze konstatoval, že není k posouzení argumentace navrhovatelů příslušný a odkázal je na soud.
14. Navrhovatelé nesouhlasí s tvrzením odpůrkyně, že bude nadále možné užívat dotčený pozemek stejně jako dosud. Bude-li ve třetině pozemku nutno vybudovat zasakovací pruh, pastvina se tím rozdělí a nebude možné ji užívat stejně jako dosud, zvláště, má-li být plocha K1 oplocena. Trvají na tom, že plocha K1 se výrazně dotýká užívání dotčeného pozemku.
15. O proluku mezi dotčeným pozemkem a sousední zástavbou rodinných domů se navrhovatelé zasazují již více než deset let. Odkázali na změnu č. 1 (část C.VI), která podmiňuje realizaci nové zástavby rodinných domů územní studií a stanoví požadavek umístit tuto zástavbu tak, aby „respektovala přípustné činnosti ve stávající funkci obytného území malých sídel, tj. např. chov zvířat a nebyla současně těmito činnostmi obtěžována“. V grafické části územní studie z ledna 2010 je směrem k dotčenému pozemku zakreslena proluka o šířce 2 m. Také dokumentace pro územní rozhodnutí na stavbu „Lokalita RD –

Plužná severovýchod“ z roku 2010 počítá s tím, že „[o]d sousedního pozemku č. par. XA, kde soukromí majitelé mají výběh koní, budou hranice nových pozemků s rodinnými domy umístěné ve vzdálenosti 2,0 m“. S pásem zeleně „v šíři 2 m, který bude ve svém průběhu oddělovat plot pastviny v délce zastavitelného území (viz územní studie) s hranicí sousedních parcel (plotů)“ počítá též územní rozhodnutí pro stavbu „*Lokalita RD – Plužná severovýchod – technická infrastruktura*“. Účelem této proluky je ochrana rodinných domů i navrhovatelů. Měli-li by například majitelé sousedních rodinných domů psa, mohl by se bez existence proluky (a dvou plotů) jednoduše prokousat na pastvinu a vyplašit koně, kteří by mohli z pastviny utéct na sousední zahrady, kde by mohli napáchat škodu, nebo na přilehlou veřejnou komunikaci, kde by mohlo dojít k dopravní nehodě. Navrhovatelé proto trvají na vymezení dvoumetrové proluky mezi dotčeným pozemkem a plochami BV a Z1. Stávající zeleň, na niž odpůrkyně poukazuje, byla vysazena navrhovateli na dotčeném pozemku. Pás zeleně se měl nacházet podél celého dotčeného pozemku, nikoliv pouze na hranici s pozemkem parc. č. XD.

16. Citace rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 55 A 57/2020-61 uvedená ve vyjádření odpůrkyně je vytržena z kontextu. Navrhovatelé se bránili proti tomu, že plot souseda byl vystavěn 60 cm od jejich plotu namísto 2 m. Jelikož však na oplocení, které bylo vybudováno rovnoběžně s parcelou navrhovatelů, nebylo třeba stavební povolení, došel soud k závěru, že navrhovatelé nebyli aktivně legitimováni k podání žaloby. Šlo navíc o zcela jiné řízení, než je návrh na zrušení územního plánu.

Duplika odpůrkyně

17. V duplice odpůrkyně zdůraznila, že územní plán nemůže nařizovat, aby vlastníci pozemků něco budovali, pouze určuje přípustné využití ploch. Plocha K1 umožňuje využití jako trvalý travní porost a lze ji užívat jako pastvinu. Navrhovatelé ani v replice neupřesnili, jak jim plocha K1 brání v užívání dotčeného pozemku jako pastviny. Důvodem vymezení plochy K1 je ochrana retenční schopnosti krajiny. Obec odpůrkyně se nachází v chráněné oblasti přirozené akumulace vod. Vzhledem k suchu, s nímž se nejen Česká republika potýká, je vymezení zelených zasakovacích pásů důležitou činností v rámci územního plánování. Cílem je zajistit, aby byly tyto důležité retenční pásy do budoucna chráněny před nežádoucí činností, jako je výstavba, nikoliv pasení koní. Odpůrkyně chrání veřejný zájem na zlepšení retenčních schopností krajiny. Navrhovatelé tím nejsou nijak dotčeni, neboť i v ploše MN.p mohou dotčený pozemek užívat jako pastvinu. Odpůrkyně vyvrací domněnku navrhovatelů, že budou muset plochu K1 zvlášť oplotit. Ve vyjádření k návrhu se snažila říct, že celý dotčený pozemek lze nadále využívat jako pastvinu i jej oplotit kolem dokola včetně plochy MN.p.
18. Odpůrkyně trvá na tom, že vymezení dvoumetrového pásu zeleně přesahuje míru podrobnosti územního plánu. Tato podmínka nebyla obsažena ani ve starém územním plánu. Navrhovatelé správně odkazují na stanovení tohoto pásu v územním řízení, právě v něm lze totiž takto podrobnou úpravu řešit. Podmínka stanovená změnou č. 1 je obecná a má být rozpracována v řízení před stavebním úřadem. Ačkoliv napadený územní plán tuto formulaci doslova nepřevzal, nebrání to tomu, aby stavební úřad stanovil podrobné podmínky využití území tak, aby se činnosti provozované na sousedních pozemcích navzájem nerušily. Změna č. 1 předpokládala vytvoření dvoumetrové proluky oddělující zastavěné a zastavitelné pozemky v trase dálkového kabelu. To se však pozemku navrhovatelů netýká, jelikož není zastavěným územím ani zastavitelnou plochou a nenachází se na něm trasa dálkového kabelu. Podmínka vymezení dvoumetrový pás zeleně podél dotčeného pozemku tedy v územním plánu nikdy stanovena nebyla. Není proto jasné,

z čeho navrhovatelé dovozují, že jeho nevymezením v napadeném územním plánu bylo zasaženo do jejich práv. Ohledně tvrzení navrhovatelů, že proluka brání splašení koní psem a případnému dopravnímu neštěstí, odkázala odpůrkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 4. 2023, č. j. 10 As 232/2022-45, kde NSS uvedl: „*Přímé dotčení vlastnického práva stěžovatele k lesnímu pozemku nelze spatřovat v riziku, že stromy z lesního pozemku stěžovatele spadnou na rekonstruovanou a proto hodnotnější chatu, a stěžovatel by tak mohl být odpovědný za vyšší škodu, než v případě, že stromy spadnou na chatu starou a méně hodnotnou. V takovém případě totiž není dotčeno stěžovatelovo vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku. Povinnost nahradit škodu by nanejvýš zasáhla do jeho majetkové sféry, nikoli přímo do jeho vlastnického nebo jiného věcného práva k lesnímu pozemku.*“

Podstatný obsah správního spisu

1. Odpůrkyně měla dosud účinný územní plán z roku 2002, jehož závazná část byla vydána obecně závaznou vyhláškou odpůrkyně, která nabyla účinnosti dne 24. 4. 2002. Změna č. 1 (opatření obecné povahy č. 1/2009) nabyla účinnosti dne 17. 3. 2009.
2. Zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo na svém zasedání dne 11. 3. 2019 o pořízení nového územního plánu. Usnesením ze dne 17. 2. 2020, č. 14/2020, schválilo zadání nového územního plánu.
3. Návrh územního plánu byl doručen veřejnou vyhláškou dne 15. 12. 2020 s poučením veřejnosti o možnosti uplatnit u pořizovatele připomínky. Společné jednání se konalo dne 16. 12. 2020. Dne 11. 1. 2021 uplatnili navrhovatelé připomínky k návrhu, které byly zaevidovány pod č. P07 (v odůvodnění napadeného územního plánu je nesprávně uvedeno č. P06 – pozn. soudu).
4. Po společném jednání byl vypracován upravený návrh územního plánu. Veřejnou vyhláškou ze dne 18. 10. 2021 bylo oznámeno veřejné projednání návrhu územního plánu konané dne 25. 11. 2021 s poučením veřejnosti o možnosti uplatnit námítky a připomínky. Navrhovatelé podali dne 23. 11. 2021 dotazy pro veřejné projednání (zaevidovány jako připomínky č. P01) a námítky (zaevidovány pod č. N01), které v návaznosti na veřejné projednání dne 1. 12. 2021 doplnili (zaevidováno pod č. N02). Odpůrkyně zaslala dne 10. 2. 2022 dotčeným orgánům žádost o posouzení vyhodnocení námitek k návrhu územního plánu.
5. Zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo dne 2. 5. 2022 usnesením č. 24/2022 o vydání napadeného územního plánu opatřením obecné povahy č. 1/2022. Opatření obecné povahy bylo v souladu s § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desce odpůrkyně dne 6. 5. 2022. Veřejná vyhláška byla vyvěšena po předepsanou patnáctidenní lhůtu a územní plán nabyl účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky, tedy dne 21. 5. 2022 (nikoliv dne 22. 5. 2022, jak je v něm nesprávně uvedeno).
6. Z grafické části napadeného územního plánu, hlavního výkresu N2, vyplývá, že dotčený pozemek se nachází v plochách AL a MN.p.
7. Ve vztahu k námítkám navrhovatelů jsou relevantní následující pasáže výrokové části napadeného územního plánu: Kapitola 2 (*Základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jejích hodnot*) uvádí, že hlavní důraz je kladen na stabilizaci již existujících ploch, využití vnitřních prostorových rezerv a vymezení protierozních opatření. Vymezení

nových rozvojových ploch je záměrně minimalizováno. Napadený územní plán vymezuje revitalizační opatření na plochách MN.p. Tyto plochy jsou vymezeny jako přírodní s minimalizací stavebních zásahů. Podkapitola 5.1 (*Koncepce uspořádání krajiny, včetně vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, ploch změn v krajině a stanovení podmínek pro jejich využití*) uvádí, že plochy v krajině jsou členěny do 5 typů funkčních ploch, mezi nimi i louky a pastviny (AL) a plochy smíšené nezastavěného území – přírodní priority (MN.p). Napadený územní plán vymezuje plochy změn v krajině, mezi nimi plochu K1, jejíž funkční využití je stanoveno jako MN.p. Podkapitola 5.4 (*Protierozní opatření, ochrana před povodněmi*) uvádí, že plochy změny v krajině (K1 – K18) fungují jako opatření pro zmírnění odtokových poměrů a zvýšení retenčních schopností krajiny. Jde o plochy MN.p, WT a AL. Jsou navržena protierozní opatření pro posílení retenčních schopností krajiny a opatření k založení prvků ÚSES (návrh ploch MN.p, AL).

8. V odůvodnění napadeného územního plánu se v podkapitole 10.2 (*Odůvodnění stanovené základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot*) uvádí, že základní koncepce rozvoje sídla se soustředí na využití stavebních proluk a využití vnitřních rezerv. Rozvoj je velmi opatrný, v severní části. Je zde snaha další plochy ve volné krajině nevymezovat, a to s ohledem na nedostatečnou vybavenost občanské a technické infrastruktury. V podkapitole 10.5 (*Odůvodnění stanovené koncepce uspořádání krajiny*) se uvádí, že návrh respektuje zásady Evropské úmluvy o krajině. Krajinné matrixy jsou členěny do 5 typů funkčních ploch: plochy zemědělské [louky a pastviny (AL) a pole (AP)], plochy smíšené nezastavěného území – přírodní priority (MN.p), plochy lesní (LE) a vodní plochy a toky (WT). Toto členění dává dostatečně vhodné předpoklady pro ochranu území a jeho produkční schopnosti. Mezi hlavní úkoly územního plánování v nezastavěném území patří vytváření podmínek pro zachování vysoké kvality základních složek životního prostředí, respektování a ochrana krajinného rázu a podpora přirozeného členění sekundární krajinné struktury – přirozeného krajinného rámce sídel. Územní plán ukazuje možnosti revitalizací vodních toků, výsadeb lesních a nelesních porostů. Tyto kroky by měly vést k posílení vitality krajiny a zájmu člověka o ni. Územní plán podporuje a rozvíjí propustnost území. Rozložení ploch je navrženo s ohledem na potřebu zvýšení ekologické stability a zprůchodnění území, které je dnes pokryto převážně zorněnou půdou. Louky a pastviny (AL), plochy lesní (LE) a plochy smíšené nezastavěného území – přírodní priority (MN.p) umožňují přímý kontakt návštěvníka s krajinnými složkami bez nutnosti obcházet rozsáhlé bloky pole. V podkapitole 10.5.4 (*Odůvodnění návrhu protierozních opatření a odůvodnění stanovených nástrojů pro ochranu území před povodněmi*) se uvádí, že územní plán vymezuje řadu pásů a ploch se zvýšenou retenční schopností území, jako jsou plochy MN.p a AL, které jsou vymezeny zejména podél vodních toků a na velkých blocích orné půdy. K plochám AL podkapitola 10.6.2.3 uvádí, že jde o plochy zemědělské, trvalé a speciální kultury ve volné krajině. Návrh nevylučuje možnost částečného, poměrně variabilního zemědělského i nezemědělského využití, a to za stanovených podmínek. Tyto plochy představují významný ekologický fenomén, jsou dočasnými rezervoáry dešťových srážek, poskytují útočiště rozmanitým společenstvím živočišných a rostlinných druhů, jsou významnou součástí kostry ekologické stability. K plochám MN.p podkapitola 10.6.2.5 uvádí, že jde převážně o maloplošná, často liniová a bodová území, která jsou nárazovými prvky erozních splachů a odvodňují za pomoci dešťových koryt přebytečnou vodu. Jsou také útočištěm volně žijících živočichů a „zásobárnou“ přirozených druhů bylin a trav pro postupnou revitalizaci krajiny. Jejich ochrana a postupné doplňování je pro přírodní biodiverzitu krajiny a krajinný ráz zcela zásadní a nenahraditelná. Jedná se o plochy, které

kombinují travní porosty s keřovým a stromovým patrem na zemědělských pozemcích, jež svojí existencí chrání. Územní plán potvrzuje stav ploch charakterizovaných zejména jako ostatní (dle katastrálních map) a chrání a ukotvuje jejich funkce. Byly navrženy nové plochy, které ekologickou stabilitu posílí, a vymezeny pásy pro posílení protierozních funkcí a ochranu cestní sítě i pásy, které podporují prvky ÚSES s cílenou snahou posílení ekologické stability. V podkapitole 13.2 (*Vyhodnocení záboru ZPF – pro přírodní plochy MN.p*) se dále uvádí, že plochy MN.p jsou plochy krajinné zeleně a mají spíše doporučující charakter, kde by bylo vhodné realizovat pásy s remízou a nelesními porosty za účelem zvýšení retenční schopnosti krajiny i jako opatření pro ochranu přilehlých ploch ZPF a zlepšování životního prostředí.

9. Ve výrokové části napadeného územního plánu (podkapitola 6.2.3) je pro **plochy AL** stanoveno *převažující využití* jako pozemky pro intenzivní a extenzivní obhospodařování travních porostů. *Přípustné využití* zahrnuje **pastviny** (ohradníky pastvin nesmí omezovat volný prostup krajiny účelovými cestami a trasy biokoridorů s biocentry); liniové a plošné keřové nelesní a lesní porosty jako protierozní opatření, úkryt zvěře a ptactva, doprovodnou zeleň vodních ploch a toků; remízy, meze; lesy; sady; plochy pro kompostování; včelíny jako statická i mobilní zařízení, bez dalšího zázemí; vodohospodářské stavby a úpravy (revitalizace vodních toků, zdrže, vodní plochy, retenční nádrže, biologické rybníky, protipovodňové stavby, poldry); nezbytně nutné stavby a zařízení pro hospodaření v lese, pro myslivost, ochranu přírody a ekologickou výchovu; zařízení pro rybníkářskou činnost v návaznosti na plochy WT; drobné stavby občanského vybavení do 10 m² (Boží muka apod.); dopravní a technickou infrastrukturu. *Podmíněně přípustné* (splnitelné současně) je využití realizované pouze v nezbytném malém plošném rozsahu vůči vymezené ploše – přednostně umísťované mimo plochy v I. a II. třídě ochrany BPEJ: případné stavby a terénní úpravy nesmí znehodnotit či zásadním způsobem narušovat přirozené přírodní prostředí, budou bez negativního dopadu na vzhled z hlediska krajinného rázu: plochy orné půdy (pokud plochy neleží na území přírodních hodnot a nehrozí tam erozní splachy), **stavby pro ustájení zvířat a skladování krmiva, hnojiv a mechanizace – pouze formou přístřešku**, rekreační vybavení travní plochy. *Nepřípustné* je využití pro veškeré stavby a činnosti nesouvisející s převažujícím, přípustným a podmíněně přípustným využitím, včetně těžby nerostů, staveb a zařízení pro zemědělství a lesnictví. *Podmínky prostorového uspořádání a základní podmínky ochrany krajinného rázu* jsou následující: maximální zastavěná plocha 100 m²; pouze jedna stavba v rámci pozemku do 6 metrů výšky; pro rozhledny výška do 25 m; vodohospodářské stavby bez omezení.
10. Pro **plochy MN.p** je ve výrokové části napadeného územního plánu (podkapitola 6.2.5) stanoveno *převažující využití* jako plochy přírodě přirozených a přírodě blízkých ekosystémů. *Přípustné využití* zahrnuje liniové a plošné keřové a stromové nelesní porosty s travnatými pásy pro ekologickou stabilizaci krajiny (stromořadí, remízy, meze, keřové pláště, doprovodná břehová a mokřadní zeleň); trvalé travní porosty; lesy; včelíny jako statická i mobilní zařízení, bez dalšího zázemí; vodohospodářské stavby a úpravy (revitalizace vodních toků, zdrže, vodní plochy, retenční nádrže, biologické rybníky, protipovodňové stavby, poldry); zařízení pro rybníkářskou činnost v návaznosti na plochy WT; nezbytně nutné stavby a zařízení pro hospodaření v lese, pro myslivost, ochranu přírody a ekologickou výchovu; drobné stavby občanského vybavení do 10 m² (Boží muka apod.); dopravní a technickou infrastrukturu. *Podmíněně přípustné* je využití pro případné stavby a terénní úpravy, jež nesmí znehodnotit či zásadním způsobem narušovat přirozené přírodní prostředí a budou bez negativního dopadu na vzhled z hlediska krajinného rázu:

stavby pro ustájení zvířat a skladování krmiva, hnojiv a mechanizace – pouze formou přístřešku, sady, plochy orné půdy (pokud plochy neleží na území přírodních hodnot a nehrozí tam erozní splachy). *Nepřípustné* je využití pro veškeré stavby a činnosti nesouvisející s převažujícím, přípustným a podmíněně přípustným využitím, včetně těžby nerostů, staveb a zařízení pro zemědělství. *Podmínky prostorového uspořádání a základní podmínky ochrany krajinného rázu* jsou následující: maximální zastavěná plocha 100 m²; pouze jedna stavba v rámci pozemku do 6 metrů výšky; pro rozhledny výška do 25 m; vodohospodářské stavby bez omezení.

11. V reakci na žádost odpůrkyně o posouzení vyhodnocení námitek k návrhu územního plánu ze dne 10. 2. 2022 zaslal odpůrkyni Magistrát města Mladá Boleslav, odbor životního prostředí, vyjádření ze dne 16. 2. 2022, č. j. ŽP-336.2-20561/2022, v němž uvedl, že „*je žádoucí zachování pásu zeleně v šířce minimálně 2 m, která bude plnit vedle izolační funkce i ekologické funkce, zejména v případě vhodné dřevinné skladby v ochraně ptáků*“. Odpůrkyně na toto vyjádření reagovala v podkapitole 5.2.2 odůvodnění napadeného územního plánu (str. 17 a 18), a to stejně jako na námítky navrhovatelů.
12. Navrhovatelé podali k návrhu územního plánu dne 11. 1. 2021 **připomínky evidované pod č. P07** a dne 23. 11. 2021 **námítky evidované pod č. N01**, v nichž uplatnili následující argumentaci.
13. Zaprvé, v textové části změny č. 1, části C.VI se uvádí, že „*je třeba novou zástavbu území – rodinné domy umístit tak, aby respektovala přípustné činnosti ve stávající funkci obytného území malých sídel, tj. např. chov zvířat a nebyla současně těmito činnostmi obtěžována*.“ Tato podmínka byla dále rozpracována v dokumentaci k územnímu rozhodnutí ke stavbě „*Lokalita RD – Plužná severovýchod*“: „*Od sousedního pozemku č. parc. XA, kde soukromí majitelé mají výběh koní, budou hranice nových pozemků s rodinnými domy umístěné ve vzdálenosti 2,0 m*“. Také územní rozhodnutí ze dne 1. 8. 2011, č. j. Výst. 1525/2011-4B, pro stavbu: „*Lokalita RD – Plužná severovýchod – technická infrastruktura*“ uvádí: „*Mezi obytnou skupinou a pozemkem parc. č. XA bude vybudován pás zeleně v šíři 2 m, který bude ve svém průběhu oddělovat plot pastviny v délce zastavitelného území (viz územní studie) s hranicí sousedních parcel (plotů). Oddělení hranice pozemní komunikace bude provedeno tak, že linie komunikace bude součástí oddělovacího ochranného pásu v šířce cca 0,7 m*“. Navrhovatelé proto trvají na tom, aby podmínka oddělení pozemků s rodinnými domy od pastviny pásem ochranné a izolační zeleně v šíři 2 m na pozemcích parc. č. XC a parc. č. XD zůstala zachována i v novém územním plánu. Tato podmínka má svůj význam, neboť šetří vlastnická práva vlastníků rodinných domů i chovatelů.
14. Zadruhé, na dotčeném pozemku je zakreslena plocha K1 – MN.p, jejímž přípustným využitím jsou mj. trvalé travní porosty. Navrhovatelé upozorňují, že na celém dotčeném pozemku je nyní trvalý travní porost a pozemek je takto veden i v katastru nemovitostí. Navrhovatelé jej hodlají i nadále využívat jako pastvinu a udržovat na něm trvalý travní porost, žádají proto o vypuštění plochy K1 – MN.p z dotčeného pozemku. Pastvina jako celek přispívá ke zvyšování retenčních schopností území, není proto potřeba na ní vyznačovat speciální pás veřejně prospěšných opatření spočívajících ve zvyšování retenčních schopností území. V části 10.5.4 odůvodnění je uvedeno, že plochy MN.p a AL jsou vymezeny zejména podél vodních toků a na velkých blocích orné půdy. Dotčený pozemek není využíván jako orná půda ani se na něm nenachází vodní tok, vymezení plochy K1 – MN.p je zde proto nadbytečné a mělo by být vypuštěno.

15. Zatřetí, navrhovatelé žádají, aby na části dotčeného pozemku bezprostředně navazující na současnou zástavbu byla umožněna stavba jednoho rodinného domu. Náskres s umístěním a velikostí stavební parcely byl obecnímu úřadu předán dne 28. 6. 2019 a byl přiložen i k připomínkám ze dne 11. 1. 2021 (P07). Navrhovatelé si jsou vědomi, že územní plán se soustředí na využití stavebních proluk a vnitřních rezerv a s ohledem na nedostatečnou vybavenost občanské a technické infrastruktury se snaží další plochy ve volné krajině nevymezovat. Jeden rodinný dům přímo navazující na další parcely ve vlastnictví navrhovatelů, kde se nachází jejich rodinný dům, by však občanskou ani technickou infrastrukturu dále nezatížil, rozhodně méně než plocha Z1. Při stanovení potřeby vymezení zastavitelných ploch nelze vycházet pouze z požadavků demografického vývoje, neboť nové plochy pro bydlení by vedly k přistěhování nových obyvatel do obce Plužná (jednoho z dětí navrhovatelů s rodinou).
16. **K připomínce** odpůrkyně v odůvodnění napadeného plánu uvedla, že plocha K1 bude ponechána. Jedná se o plochu přírodní s funkčním vymezením MN.p a lze ji využívat obdobným způsobem jako plochy AL. Oddělení ploch BV od ploch AL bude provedeno pásem zeleně po pozemcích parc. č. XC a parc. č. XD. Další nové zastavitelné plochy nebudou vymezovány, a to i na základě petice ze dne 15. 11. 2019, jejímž požadavkem bylo nerozšiřovat zastavitelné území kvůli obavám z nedostatku pitné vody pro všechny rezidenty vzhledem ke stáří a stavu místního vodovodu. V území jsou ještě nevyužité pozemky s povolením ke stavbě rodinného domu. Stávající rezerva musí být proto prioritně zohledněna pro tyto pozemky.
17. **Námítce** odpůrkyně nevyhověla. V odůvodnění uvedla, že vymezení dvoumetrového pásu je nad podrobnost územně plánovací dokumentace. Pás zeleně lze umístit v jakékoliv ploše a není nutné ji vymezovat v územním plánu, kde vymezení dvoumetrového pásu neumožňuje měřítko. Přesné umístění pásu zeleně lze řešit v dokumentaci k územnímu nebo stavebnímu řízení. Návrh reflektuje vydaný souhlas stavebního úřadu s oplocením. Možnost realizace zeleně bude pro jednoznačnost uvedena v podmínkách pro předmětnou plochu. K námitkám proti ploše K1 odpůrkyně uvedla, že jde o překryvnou plochu. Návrh ploch K bude ponechán. Plochy lze využívat jako zeleň stejně jako dosud. Jejich vymezením bude zajištěno, aby stávající zeleň nezankla. Pokud by se trvalý travní porost měnil na jiné využití, musí plochy K zůstat jako zeleň. Ohledně požadavku na umožnění stavby rodinného domu odkázala odpůrkyně na petici ze dne 15. 11. 2019.
18. V **doplnění námitek** (N02) ze dne 1. 12. 2021 navrhovatelé doplnili svou argumentaci ohledně výstavby rodinného domu. Petice ze dne 15. 11. 2019 brojila proti nové výstavbě severně od obce, západně od obce a proti satelitu směr Čistá. Rozhodně nebrojila proti výstavbě jednotlivých rodinných domů v zastavěném území obce či na toto území bezprostředně navazujících.
19. Odpůrkyně ani této námítce nevyhověla. V odůvodnění zopakovala, že další zastavitelné plochy nebudou vymezovány. Obec má svá specifika, její zástavba vytváří kompaktní sídlo s objekty selských chalup a usedlostí a s protáhlým centrálním prostorem podél komunikace. Jedná se o historickou stopu – jednotlivé zemědělské usedlosti jsou orientovány kolmo na osu protáhlého centrálního prostoru (náves s cestou) – i stopy původní parcelace, tzv. plužiny, orientované protáhlými lány kolmo na zástavbu. Ačkoliv v uplynulém období byla tato stopa značně narušena, není zájem na její další devastaci novou zástavbou tvořící výběžek do volné krajiny. Obalová křivka zástavby je v současné době logicky zarovnána i v nové zástavbě v uplynulém období.

20. Před veřejným projednáním podali navrhovatelé dne 23. 11. 2021 několik písemných dotazů, s nimiž se odpůrkyně vypořádala jako s **přípomínkou P01**. S projednávanou věcí souvisí dotaz č. 1, kterým se navrhovatelé tázali, proč návrh územního plánu zmrazil další výstavbu, když podle územního plánu z roku 2002 (změny č. 1) se realizovala výstavba v masivním měřítku (plocha Z1), a dokonce byl překročen plánovaný počet domů, a zda to znamená, že jeden soukromý investor vyčerpal limity pro další výstavbu, a kdo tyto limity stanovil. Odpůrkyně odpověděla opět odkazem na petici.

Posouzení návrhu soudem

Legitimace navrhovatelů a splnění procesních předpokladů

21. Soud ověřil, že návrh byl podán včas a obsahuje požadované náležitosti (§ 101b odst. 1 a 2 s. ř. s.). Napadený územní plán byl vydán formou opatření obecné povahy za použití odpovídajících ustanovení správního řádu a stavebního zákona. Vyhlaška oznamující vydání napadeného územního plánu byla vyvěšena dne 6. 5. 2022, tudíž napadený územní plán nabyl účinnosti v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu (srov. § 25 odst. 2 správního řádu) patnáctým dnem po tomto dni, tedy dne 21. 5. 2022. Návrh podaný dne 12. 3. 2023 je proto včasý.
22. Soud se dále zabýval projednatelností návrhu. Podle § 101a věty první s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem. Navrhovatelé svou aktivní legitimaci k podání návrhu dovozují z vlastnictví pozemků parc. č. st. XB (včetně rodinného domu č. p. XE), parc. č. st. XF (jehož součástí je zemědělská stavba), parc. č. XG, parc. č. XH, parc. č. XCH, parc. č. XA, parc. č. XI, parc. č. XJ a parc. č. XK, což soud ověřil z výpisu z katastru nemovitostí (listu vlastnictví č. XL pro katastrální území a obec X). Argumentace navrhovatelů se týká výhradně dotčeného pozemku. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že tento pozemek je napadeným územním plánem regulován, ani o tom, že došlo ke změně jeho funkčního využití. Je-li územním plánem změněno funkční využití pozemku, jedná se o zásah do vlastnického práva vlastníka tohoto pozemku, neboť je jím vlastník autoritativně omezen v právu užívat předmět vlastnictví podle dosavadního způsobu využití tohoto pozemku [srov. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 67/2017-38].
23. Při posuzování návrhu na zrušení opatření obecné povahy (nebo jeho části) je třeba rozlišovat aktivní procesní a aktivní věcnou legitimaci navrhovatele. Aktivní procesní legitimace je podmínkou přípustnosti návrhu a je naplněna, je-li dáno hájitelné tvrzení navrhovatele o zkrácení na právech – zpravidla má-li navrhovatel „*přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno*“ (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS). Naproti tomu aktivní věcná legitimace je podmínkou důvodnosti (tedy úspěchu) návrhu a je dána tehdy, je-li v řízení prokázáno, že k tvrzenému nezákonnému zkrácení na právech navrhovatele skutečně došlo (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, č. 2215/2011 Sb. NSS, nebo citované usnesení č. j. 1 Ao 1/2009-120). V usnesení ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS, rozšířený senát NSS uvedl, že aktivní věcná legitimace navrhovatele je dána „*pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření*

obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.)“.

24. Jelikož v projednávané věci napadený územní plán reguluje pozemek parc. č. XA, který je ve vlastnictví navrhovatelů, jakož i jeho bezprostřední okolí, je dotčení na právech navrhovatelů zcela myslitelné. Navrhovatelé jsou tedy v tomto rozsahu aktivně procesně legitimováni k podání návrhu na zrušení napadeného územního plánu.
25. Soud proto přistoupil k věcnému projednání návrhu, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného územního plánu (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), tj. ze skutkového a právního stavu ke dni 2. 5. 2022.
26. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť dokazování neprováděl a byly pro tento postup splněny zákonné podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
27. Soud mohl napadený územní plán přezkoumat jen v rozsahu a v mezích bodů, jež byly v návrhu uplatněny, neboť širšímu přezkumu brání zásada koncentrace řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části zakotvená v § 101b odst. 2 větě druhé s. ř. s., podle níž nelze již v dalším řízení (obsahuje-li návrh základní náležitosti) doplňovat nové návrhové body. Jakákoliv další podání jsou projednatelná jen v rozsahu, v němž rozvíjejí již uplatněné návrhové body, nemohou otevírat nové otázky.
28. Na tomto místě soud poznamenává, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Tento závěr považuje soud za aplikovatelný i pro návrhové body podle § 101b odst. 2 s. ř. s.
29. Soud předesílá, že za řádný návrhový bod nepovažoval obecný odkaz na obsah připomínek a námitek. Je pravdou, že judikatura připouští, aby návrhové body byly uplatněny formou odkazu na argumentaci uplatněnou v předcházejícím řízení. V rozsudku ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005-79, NSS uvedl, že *„zpravidla je třeba, aby důvody kasační stížnosti jako jednu z jejích náležitostí (§ 106 odst. 1 věta první s. ř. s.) stěžovatel uvedl přímo v textu kasační stížnosti, neboť v opačném případě by hrozilo, že tyto důvody nebudou uvedeny dostatečně jednoznačně, určitě a srozumitelně (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, zveřejněný pod č. 835/2006 Sb. NSS a na www.nssoud.cz). Pokud však stěžovatel v kasační stížnosti odkáže na **konkrétní, ve vztahu k jeho věci jednoznačně individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci, kterou vyslovil v předchozím řízení soudním či správním, a pokud tato argumentace nevyžaduje pro účely kasační stížnosti žádné další konkretizace, modifikace či upřesnění, lze ji zásadně považovat za součást důvodů kasační stížnosti, jak je má na mysli § 106 odst. 1 s. ř. s.“** (zdůraznění přidáno zdejší soudem). V projednávané věci nicméně není z návrhu zřejmé, že navrhovatelé na argumentaci uplatněnou v připomínkách a námitkách vůbec odkazují, neboť úvodem části IV návrhu je uveden pouze výčet toho, kde se v odůvodnění napadeného územního plánu nachází text a vypořádání připomínek a námitek navrhovatelů následovaný větou: *„Navrhovatelé si tedy ohledně svých námitek a připomínek dovolují odkázat zejména na výše uvedené pasáže z textové části Územního plánu Plužná, kde je uveden jak doslovný text námitek a připomínek, ale i text jejich vypořádání“*. Takové vyjádření soud nepovažuje za odkaz*

na konkrétní, ve vztahu k jeho věci jednoznačně individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci. Proto soud tento odkaz považuje spíše za část shrnutí dosavadního vývoje věci a argumentací navrhovatelů uplatněnou v námitkách a připomínkách se zabýval pouze tam, kde je zřejmé, že navrhovatelé tam uplatněnou argumentaci skutečně jednoznačně a dostatečně konkrétně označují za součást své argumentace určené soudu, a kde byla tato argumentace pro posouzení věci relevantní.

Obecná východiska přezkumu

30. Přezkum vad opatření obecné povahy lze obecně popsat pětibodovým algoritmem (testem), který byl pro tyto účely vymezen judikaturou (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS): 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem; 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality, tedy konkrétně, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaného cíle, zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem, jakož i zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně; v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli.
31. Posouzení přiměřenosti zásahu do vlastnického práva soudem (pátý krok algoritmu) je přitom v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů podmíněno předchozím seznámením odpůrce s důvody, pro něž má být sporné řešení nepřiměřeným zásahem do práv navrhovatele, a to prostřednictvím námitek, v nichž je na potřebu takového individuálního poměrování upozorněn a v nichž jsou mu k posouzení předloženy konkrétní důvody zpochybňující navrhované řešení. Nebyly-li by odpovídající námitky podány, pak by soudu v zásadě nezbyvalo, než námitku nepřiměřenosti zásahu do práv navrhovatele zamítnout bez věcného posouzení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35).
32. Při posouzení důvodnosti návrhu soud dále vycházel z ustálené judikatury, která vymezila míru, v níž jsou správní soudy oprávněny zasahovat do procesu územního plánování. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, je podmínkou zákonnosti územního plánu mimo jiné i to, že veškerá omezení vlastnického práva mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře, nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle, což představuje zásadu subsidiarity a minimalizace zásahu. Za předpokladu dodržení uvedené zásady může územním plánem dojít k omezením vlastníka v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru; taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a ten je povinen strpět je bez náhrady. V bodě 47 citovaného usnesení pak NSS dále konstatoval, že *„[ú]zemní plán reguluje možné způsoby využití určitého území. V tomto smyslu představuje významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotyční vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. Znamená to především, že jsou omezeni v tom, co se svým pozemkem či stavbou do budoucna mohou činit, na přípustné varianty využití jejich nemovitostí, jež vyplývají z územního plánu. V tomto smyslu*

může územní plán představovat zásadní omezení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek, jenž je jedním ze základních pilířů, na nichž již po staletí stojí západní civilizace a její svobodný rozvoj. Zásahy do vlastnického práva proto musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně nutné míře a nejšetřnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle a být činěny na základě zákona.“

33. Územní plán, ať je jeho obsah jakýkoliv, vždy představuje zásah do vlastnického práva, neboť stanoví meze jeho výkonu. Tato skutečnost sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost či nepřiměřenost přijaté regulace. Není však možné připustit takové zásahy do vlastnického práva, které vykazují znaky diskriminace, „nerozumnosti“ či libovůle. V této souvislosti je třeba mít na paměti, že v procesu územního plánování „jde o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nesčíslně podob a ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu, v níž je vůle politické jednotky, která o něm rozhoduje, tedy ve své podstatě obce rozhodující svými orgány, omezena, a to nikoli nevýznamně, požadavkem nevybočení z určitých věcných (urbanistických, ekologických, ekonomických a dalších) mantinelů daných zákonnými pravidly územního plánování. Uvnitř těchto mantinelů však zůstává vcelku široký prostor pro autonomní rozhodování příslušné politické jednotky. Jinak řečeno – není úkolem soudu stanovovat, jakým způsobem má být určité území využito; jeho úkolem je sledovat, zda příslušná politická jednotka (obec) se při tvorbě územního plánu pohybovala ve shora popsanych mantinelech. Bylo-li tomu tak, je každá varianta využití území, která se takto „vejde“ do mantinelů územního plánování, akceptovatelná a soud není oprávněn politické jednotce vnucovat variantu jinou. Soud brání jednotlivce (a tím zprostředkovaně i celé politické společenství) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, avšak není jeho úkolem sám územní plány dotvářet“ (rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, č. 1462/2008 Sb. NSS).
34. Úkolem soudu tak není určovat, jakým způsobem má být určité území využito, a aktivně tak dotvářet územní plánování, ale pouze korigovat extrémy. V procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Přijetí konkrétního územního plánu, tedy obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území, je při zachování výše zmíněných zásad politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Úlohou soudu je bránit jednotlivce před excesy v územním plánování, nikoliv územní plány dotvářet či věcně regulovat. Soudům proto nepřísluší přezkoumávat, zda byl pro určitý pozemek zvolen nejvhodnější způsob funkčního využití či regulace (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2020, č. j. 10 As 197/2019-46, a judikaturu tam citovanou).
35. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, č. 2552/2012 Sb. NSS). Ze zásady zdrženlivosti pak plyne, že ke zrušení opatření obecné povahy v oblasti územního plánování by měl soud přistoupit pouze tehdy, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře,

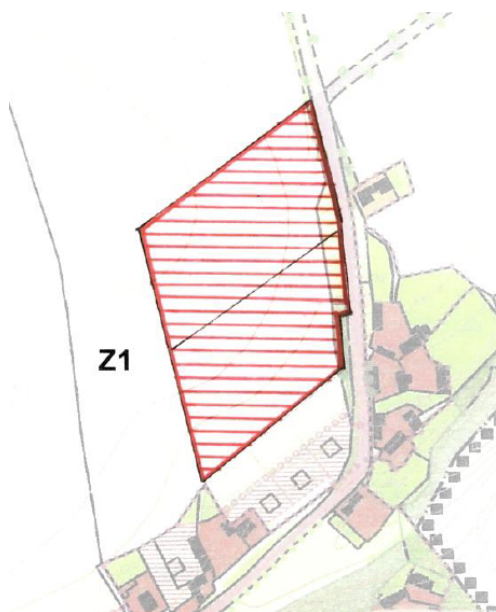
respektive v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a vydaného opatření obecné povahy.

K nezařazení části dotčeného pozemku do zastavitelné plochy

36. Navrhovatelé tvrdí, že byli napadeným územním plánem zkrácení na právu zastavět svůj pozemek, jelikož nebylo vyhověno jejich žádosti o převedení části dotčeného pozemku do zastavitelné plochy za účelem stavby rodinného domu. V tom zároveň spatřují diskriminaci, protože do plochy BV byly převedeny pouze pozemky jednoho soukromého investora.
37. V připomínkách (P07) i námitkách (N01) navrhovatelé žádali umožnění stavby jednoho rodinného domu. Zdůrazňovali, že tento rodinný dům by přímo navazoval na pozemky, kde se nachází jejich rodinný dům, a že by občanskou ani technickou infrastrukturu obce nezatížil, respektive méně než plocha Z1. Odpůrkyně vždy reagovala tím, že další zastavitelné plochy vymezovány nebudou, odkázala na petici ze dne 15. 11. 2019 a dosud nevyužité pozemky v zastavěném území. V reakci na doplnění námitek odpůrkyně dodala, že nové zastavitelné plochy vymezovány nebudou také z důvodu ochrany historického charakteru obce, který byl sice v minulém období značně narušen, ale není zájem na jeho další devastaci novou zástavbou formou výběžku do volné krajiny.
38. Ve vyjádření k návrhu odpůrkyně rozvedla, že plocha Z1 byla vymezena již změnou č. 1, a jelikož je již téměř zastavěna, nemohla jinak, než ji opětovně vymezit. Tuto plochu proto nelze srovnávat s vymezením další zastavitelné plochy mimo zastavěné území obce. Zopakovala, že sídlo disponuje vnitřními rezervami, základní koncepce rozvoje se proto soustředí na jejich využití. Zmínila také nedostatečnou občanskou vybavenost, petici z roku 2019 vyjadřující obavy z nedostatku pitné vody a specifický historický charakter sídla.
39. Soud v první řadě uvádí, že dotčený pozemek nebyl v územním plánu z roku 2002 ani po změně č. 1 součástí zastavěného území obce. Napadený územní plán tento stav pouze přebírá. Podle judikatury NSS (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17) přitom platí, že „[v]lastník pozemků není opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech, jestliže schválené funkční využití pozemků odpovídá dosavadnímu faktickému způsobu jejich využívání a pokračování v tomto způsobu využívání pozemků není opatřením obecné povahy ani zčásti vyloučeno“. Jak také správně upozornila odpůrkyně, podle ustálené judikatury neexistuje individuální subjektivní právo vlastníka pozemků a staveb v území dotčeném územním plánem, aby jeho nemovitost byla zařazena do jím požadované funkční plochy, respektive aby byla schválena konkrétní podoba územního plánu dle jeho požadavku, která umožní realizaci předem definovaného (stavebního) záměru vlastníka (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2018, č. j. 7 As 336/2017-50; ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17; ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51; či ze dne 18. 11. 2010, č. j. 7 Ao 5/2010-68).
40. Z uvedeného je zřejmé, že ani navrhovatelé v projednávané věci nemají takové právo nebo „právo zastavět svůj pozemek“, na němž by je napadený územní plán zkracoval. Odpůrkyně neprovedla napadeným územním plánem změnu způsobu využití dotčeného pozemku, která by je omezovala více než doposud v nakládání s ním. Funkční využití dotčeného pozemku nebylo oproti stavu před vydáním napadeného územního plánu v tom smyslu, že by se ze zastavitelného stal nově pozemek nezastavitelný, změněno. Na právech navrhovatelů se tedy v tomto směru nic nezměnilo. Příslušnou část dotčeného pozemku mohou užívat jako doposud. Skutečnost, že chtěli část dotčeného pozemku využívat k jinému účelu, sama o sobě neznamena, že se napadený územní plán negativně promítl v jejich právní sféře. Navrhovatelé se cítí být dotčeni nikoliv napadeným územním plánem,

jak předpokládá právní úprava řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, ale spíše tím, že nebyla vydána regulace konkrétního obsahu podle jejich představ. Takto tvrzené zkrácení na právech však nezpůsobil samotný napadený územní plán, nýbrž skutečnost, že nebyl vydán v navrhovateli žádané podobě. Námitka je proto nedůvodná.

41. Z uvedeného vyplývá, že ponechání charakteru nezastavitelnosti i na části dotčeného pozemku nemohlo zasáhnout právní sféru navrhovatelů. Bez ohledu na to však navrhovatelé nemohli být s námitkou diskriminace (ve vztahu k vlastníkovi pozemků zařazených do plochy Z1) úspěšní.
42. Diskriminací je obecně nutno rozumět odlišné zacházení s osobami ve srovnatelném postavení na základě některého ze zakázaných důvodů, které nesleduje legitimní zájem nebo není přiměřené (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 49/10). Z toho plyne, že požadavek rovného zacházení se týká subjektů *ve srovnatelném postavení* (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 2 As 338/2016-27). Pouze v takovém případě je nutno zkoumat, zda má odlišné zacházení objektivní důvody.
43. Soud shodně s odpůrkyní konstatuje, že v projednávané věci navrhovatelé nejsou ve srovnatelné situaci jako vlastníci (resp. vlastníci) pozemků zařazených do plochy Z1. Pozemky v ploše Z1 byly totiž součástí zastavěného území již podle územního plánu z roku 2002 (ve znění změny č. 1). Přestože je plocha Z1 v napadeném územním plánu plochou návrhovou, je ze srovnání grafických částí změny č. 1 a napadeného územního plánu zřejmé, že plocha Z1 v napadeném územním plánu byla součástí plochy Z1 vymezené změnou č. 1. Nejde tedy o nově vymezenou zastavitelnou plochu, kterou by napadený územní plán rozšiřoval zastavěné území. Pozemky v ploše Z1 jsou navíc již zčásti (legálně) zastavěny, jak je zřejmé z katastrální mapy na str. 2 tohoto rozsudku. Naproti tomu celý dotčený pozemek byl dosud součástí nezastavěného území. Zjevně tedy nejde o srovnatelné situace. Nezařazením části dotčeného pozemku do zastavitelného území se tak odpůrkyně nemohla vůči navrhovatelům dopustit diskriminace v porovnání s vlastníky pozemků zařazených v ploše Z1. Námitka diskriminace je proto nedůvodná.

Plocha Z1 podle změny č. 1 územního plánu z roku 2002 (vlevo) a tatáž plocha v napadeném územním plánu (vpravo).

K nevymezení pásu ochranné zeleně

44. Navrhovatelé dále tvrdí, že napadený územní plán se negativně dotýká jejich práv ve vztahu k dotčenému pozemku, jelikož oproti územnímu plánu z roku 2002 byla vypuštěna proluka mezi dotčeným pozemkem a novou zástavbou rodinných domů (plochy BV a Z1). Tato změna se má výrazně dotýkat užívání dotčeného pozemku jako pastviny a snižovat její hodnotu.
45. Soud v této souvislosti předně upozorňuje, že nedošlo k „vypuštění“ proluky, jak tvrdí navrhovatelé. Územní plán z roku 2002, a to ani ve znění změny č. 1, totiž žádnou zvláštní plochu mezi dotčeným pozemkem a sousední zástavbou nevymezoval. Navrhovatelé se odvolávají pouze na část C.VI textové části změny č. 1, která stanovila, že podmínkou realizace zástavby v ploše Z1 je zpracování a projednání územní studie, která bude řešit obě etapy a další stanovené požadavky. Mimo jiné se jednalo o požadavek na umístění nové zástavby rodinných domů tak, aby respektovala přípustné činnosti, například chov zvířat, a nebyla těmito činnosti obtěžována. Tato „podmínka“ tedy stanoví obsahový požadavek na územní studii, nikoliv podmínky prostorového uspořádání plochy BV. Nadto jde o velmi obecný požadavek.
46. Soud tedy konstatuje, že ke změně funkčního využití sousedních pozemků napadeným územním plánem nedošlo. Napadený územní plán vymezuje pozemky sousedící s dotčeným pozemkem jako plochy BV, obdobně jako územní plán z roku 2002 po změně č. 1. Změnil se pouze rozsah, v jakém jsou tyto pozemky součástí plochy Z1. Také zde proto platí závěr, že navrhovatelé nejsou napadeným územním plánem zkráceni na svých právech, jelikož schválené funkční využití sousedních pozemků odpovídá dosavadnímu faktickému způsobu jejich využívání (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Ao 2/2011-17).
47. K tomu soud dodává, že stav území podle napadeného územního plánu (kopírující stav podle územního plánu z roku 2002 po změně č. 1) navrhovatelům rovněž nebrání dotčený pozemek nadále užívat jako pastvinu, protože tak jej podle svých vlastních slov dosud užívali a užívají. Navrhovatelé sice tvrdí opak, omezují se však na obecná tvrzení, že změna v podobě vypuštění pásu ochranné zeleně mezi dotčeným pozemkem a novou zástavbou se „výrazně dotýká užívání pastviny k chovu koní“ a „snižuje její hodnotu“. Není však zřejmé, proč by tomu tak mělo být, respektive co přesně se na užívání dotčeného pozemku pro navrhovatele s napadeným územním plánem změnilo. Hypotetický scénář, který navrhovatelé předstřeli v replice (eventuální vlastnictví psa sousedy a eventuální vyplašení koňů navrhovatelů), soud za konkretizaci negativního dotčení na právech navrhovatelů způsobeného územním plánem nepovažuje. I kdyby takový scénář snad nastal, jen stěží bude možné tvrdit, že příčinou vzniklých škod je napadený územní plán. Soud proto uzavírá, že napadený územní plán neprovedl žádnou změnu funkčního využití pozemků sousedících s dotčeným pozemkem, která by se mohla negativně projevit na právech navrhovatelů. Navrhovatelé proto nejsou aktivně věcně legitimováni k podání návrhu na zrušení napadeného územního plánu v části regulující pozemky v ploše BV sousedící s dotčeným pozemkem.
48. Navrhovatelé zde uplatnili jediný návrhový bod, tj. že odůvodnění vypořádání jejich připomínky P07 je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí o námitce N01. Pás široký 2 m podle nich jednoznačně lze v územním plánu vymezit a nelze se vymlouvat na měřítko, nehledě na to, že parcela č. XC již neexistuje.

49. V replice navrhovatelé svou argumentaci významně rozšířili o „detailní popis situace s prolukou“, v němž, obdobně jako v připomínkách a námitkách, poukázali na část C.VI textové části změny č. 1 a dále na územní studii, dokumentaci k územnímu rozhodnutí ke stavbě „*Lokalita RD – Plužná severovýchod*“ a územní rozhodnutí pro stavbu „*Lokalita RD – Plužná severovýchod – technická infrastruktura*“, které v různých obměnách hovoří o dvoumetrovém pásu zeleně mezi dotčeným pozemkem a novou zástavbou rodinných domů. Pás zeleně má chránit jak navrhovatele, aby mohli dotčený pozemek dále užívat jako pastvinu, tak vlastníky rodinných domů, a proto trvají na vymezení dvoumetrové proluky mezi dotčeným pozemkem a plochami BV a Z1.
50. Navrhovatelé se v podstatě domáhají přijetí konkrétní regulace na sousedních pozemcích. Také zde proto platí výše citované závěry judikatury, podle nichž vlastník pozemku nemá individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu dle jeho požadavku. Nemá-li vlastník pozemku individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu ve vztahu k pozemkům v jeho vlastnictví, tím spíše nemůže takové právo mít ve vztahu k pozemkům ve vlastnictví třetích osob. Navrhovatelé se proto nemohou domáhat stanovení určitého funkčního využití ani ve vztahu k sousedním pozemkům ve vlastnictví třetích osob. K odkazům na textovou část změny č. 1, územní studii či územní rozhodnutí soud uvádí, že obec není při vytváření nového územního plánu vázána předchozím územním plánem, ani podmínkami v něm stanovenými (srov. rozsudek ze dne 20. 5. 2010, č. j. 8 Ao 2/2010-644). Stejně tak odpůrkyni nezavazují ani územní studie či vydaná územní rozhodnutí, respektive v nich zakreslený či jako podmínka stanovený dvoumetrový pás zeleně oddělující dotčený pozemek od nové zástavby. Je sice pravdou, že územní plán by měl reflektovat územní rozhodnutí vydaná pro regulované území, nelze však dovozovat, že by z nich obci vyplývala povinnost detailně promítnout jejich podmínky do územního plánu vymezením určité funkční plochy na určitém místě bez ohledu na odlišnou míru podrobnosti územní studie a územního plánu.
51. Pokud jde o namítaný rozpor odůvodnění vypořádání připomínky P07 s odůvodněním rozhodnutí o námitce N01, soud konstatuje, že se jedná o otázku porušení procesních práv navrhovatelů, kterou však nelze ztotožňovat se zásahem do jejich hmotných práv. Jak uvedl rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, „[k] *přípustnosti návrhu však navrhovateli nepostačí, aby namítal pouze takové porušení procedurálních pravidel, které mohlo sice objektivně vést k nezákonnosti opatření obecné povahy, avšak žádným způsobem nemohlo způsobit, že tato nezákonnost se dotkla jeho vlastní právní sféry. Přípustnost návrhu je totiž ve smyslu § 101a s. ř. s. dána tím, že navrhovatel tvrdí zkrácení svých vlastních práv; navrhovatel tedy nemá oprávnění podat actio popularis.*“ Tyto závěry dále rozvíjí rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Aos 1/2013-85: „[O]soba oprávněná podávat námitky tak může činit i ve vztahu k lokalitám a řešeným otázkám, které by jí jinak oprávnění podávat námitky nezaložily (rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, čj. 1 Ao 1/2009 – 185 ve věci územního plánu obce Vysoká nad Labem, bod 37). **Nepochybně má právo na to, aby i tyto námitky byly řádně vypořádány. Pokud se tak nestane, dojde ke zkrácení toliko na procesních právech, které však nemá žádný dopad do hmotněprávního postavení osoby uplatňující námitky. Pouhá skutečnost, že nebylo řádně rozhodnuto o námitkách týkajících se ploch, jejichž vymezením nemohla být namítající osoba dotčena na svém vlastnickém právu (ve vztahu k této ploše tedy postrádá aktivní věcnou legitimaci), nepředstavuje dotčení na hmotném právu, a tedy nezakládá aktivní věcnou legitimaci** (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009 – 120 ve věci územního plánu obce Vysoká nad Labem, bod 41). Nemůže-li

objektivní procesní pochybení, které se nikterak neprojevuje v právní sféře žalobce, založit aktivní žalobní legitimaci, tím méně může být důvodem aktivní věcné legitimace.“

52. Jelikož navrhovatelé v projednávané věci postrádají aktivní věcnou legitimaci ve vztahu k sousedním pozemkům v ploše BV, nejsou v souladu s citovanou judikaturou aktivně legitimováni ani k podání návrh na přezkum způsobu, jakým byly vypořádány jejich připomínky a námitky k této ploše. Také druhý okruh námitek je nedůvodný.
53. Nad rámec nezbytného odůvodnění však soud považuje za vhodné doplnit, že nesouhlasí s tvrzením odpůrkyně, že by v napadeném územním plánu nebylo vůbec možné řešit takovou podrobnost, jako je vymezení dvoumetrového pásu zeleně. Bez ohledu na to, zda se jedná o regulativ, který přesahuje mírou své podrobnosti možnou úpravu územního plánu, podle § 43 odst. 3 věty druhé stavebního zákona územní plán nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím, *pokud zastupitelstvo obce v rozhodnutí o pořízení nebo v zadání územního plánu nestanoví, že bude pořízen územní plán nebo jeho vymezená část s prvky regulačního plánu*; tato skutečnost musí být v rozhodnutí zastupitelstva výslovně uvedena. V projednávané věci však zastupitelstvo odpůrkyně v zadání napadeného územního plánu (část a.1, str. 5) rozhodlo, že územní plán bude pořízen s prvky regulačního plánu. Napadený územní plán je tedy územním plánem s prvky regulačního plánu, přičemž jeho výroková část stanoví, že „[m]ezi části ÚP s prvky regulačního plánu je zařazeno celé zastavěné území a zastavitelná plocha Z1“. Není tedy pravdou, že by odpůrkyně k vymezení pásu ochranné zeleně neměla nástroje. Překážkou by nemělo být ani měřítko, neboť podle § 19 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb. se výkresy, které jsou součástí grafické části regulačního plánu, zpracovávají a vydávají *zpravidla* v měřítku 1 : 1 000, popřípadě 1 : 500, s výjimkou výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací, který se zpracovává a vydává v měřítku katastrální mapy. Nehledě na to, dvoumetrový pás zeleně mohl být vymezen v textové části, kterou by eventuálně mohl doplnit výřez příslušné plochy s podrobnějším měřítkem.

K ploše K1 – MN.p

54. Soud se nejprve zabýval námitkou nedostatečného odůvodnění. Navrhovatelé tvrdí, že v napadeném územním plánu není dostatečně odůvodněno jednak zřízení ploch K – MN.p obecně, jednak plochy K1, která je bezdůvodně zakreslena uprostřed dotčeného pozemku, vede „odnikud nikam“, nevzešla z poměrů v území, netvoří žádný krajinný prvek ani nevyplyvá ze Zásad územního rozvoje Středočeského kraje. Dále tvrdí, že odůvodnění vypořádání námitek a připomínek není v souladu s požadavky judikatury, přičemž poukazují na dvě konkrétní námitky: svou námitku N01 a připomínku P03, kterou podal pan L. M.
55. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu k této ploše uvedla, že regulace ploch AL a MN.p se od sebe příliš neliší – obě funkční využití připouštějí trvalý travní porost, i na ploše MN.p tedy může být pastvina pro koně. Napadený územní plán nepožaduje plochu MN.p jakkoliv vyčleňovat, zvláště oplocovat či doplnit o konkrétní protierozní opatření. Není ani vyloučeno, aby plochy MN.p byly oploceny. Plocha MN.p proto podle jejího názoru nezasahuje nepřiměřeným způsobem do práv navrhovatelů. Ohledně důvodů vymezení těchto ploch odpůrkyně zopakovala důvody uvedené v napadeném územním plánu.
56. V replice navrhovatelé uvedli, že nesouhlasí s tvrzením, že dotčený pozemek bude možné užívat jako dosud, neboť mají za to, že v ploše K1 bude nutné vybudovat zasakovací pruh, který pastvinu předělí, případně ji oplotit. Trvají proto na tom, že plocha K1 se výrazně

dotýká užívání dotčeného pozemku. Odpůrkyně v duplice uvedla, že územní plán nemůže nařizovat, aby vlastníci pozemků něco budovali, zopakovala, že plocha K1 umožňuje využití jako trvalý travní porost a lze ji využívat jako pastvinu, a shrnula důvody vymezení této plochy (zlepšení retenčních schopností krajiny a ochrana těchto ploch před nežádoucí činností, jako výstavba). Odmítla, že by plocha K1 musela být zvlášť oplocena.

57. Soud se nejprve zabýval tím, zda je v napadeném územním plánu dostatečně odůvodněno vymezení ploch K – MN.p. Z výrokové části napadeného územního plánu vyplývá, že plochy MN.p jsou vymezeny jako revitalizační opatření, jako plochy přírodní s minimalizací stavebních zásahů. Plocha K1 je plochou změn v krajině a má fungovat jako opatření pro zmírnění odtokových poměrů a zvýšení retenčních schopností krajiny. Odůvodnění napadeného územního plánu obecně zmiňuje vytváření podmínek pro zachování vysoké kvality základních složek životního prostředí, respektování a ochranu krajinného rázu a podporu přirozeného členění sekundární krajinné struktury jako hlavní úkoly územního plánování v nezastavěném území. Napadený územní plán člení krajinu tak, aby byly dány předpoklady pro ochranu území a jeho produkční schopnosti a ukazuje možnosti revitalizačních vodních toků, výsadeb lesních a nelesních porostů – to vše má vést k posílení vitality krajiny a zájmu člověka o ni. Návrh podporuje a rozvíjí prostupnost území rozložením ploch s ohledem na potřebu zvýšení ekologické stability a zprůchodnění území, které je pokryto převážně zorněnou půdou. Plochy AL, LE a MN.p mají umožnit přímý kontakt návštěvníka s krajinnými složkami bez nutnosti obcházet rozsáhlé bloky polí. Plochy AL a MN.p jsou pásy a plochy se zvýšenou retenční schopností, které jsou vymezeny zejména podél vodních toků a na velkých blocích orné půdy. Plochy AL odůvodnění napadeného územního plánu definuje jako plochy zemědělské, trvalé a speciální kultury ve volné krajině, přičemž nevyklučuje možnost částečného, poměrně variabilního zemědělského i nezemědělského využití. Tyto plochy představují významný ekologický fenomén, jsou dočasnými rezervoáry dešťových srážek, poskytují útočiště rozmanitým společenstvím živočišných a rostlinných druhů, jsou významnou součástí kostry ekologické stability. Ve výrokové části napadeného územního plánu je pro plochy AL stanoveno převažující využití jako pozemky pro intenzivní a extenzivní obhospodařování travních porostů; přípustné je využití mimo jiné jako pastviny. K plochám MN.p odůvodnění napadeného územního plánu uvádí, že jde převážně o maloplošná, často liniová a bodová území, která jsou nárazovými prvky erozních splachů a odvodňují za pomoci dešťových koryt přebytečnou vodu, jsou útočištěm volně žijících živočichů a „zásobárnou“ přirozených druhů bylin a trav pro postupnou revitalizaci krajiny. Jejich ochrana a postupné doplňování je pro přírodní biodiverzitu krajiny a krajinný ráz zcela zásadní a nenahraditelná. Jedná se o plochy, které kombinují travní porosty s keřovým a stromovým patrem na zemědělských pozemcích, které svojí existencí chrání. Napadený územní plán jednak potvrzuje stav těchto ploch, chrání a ukotvuje jejich funkce, jednak navrhuje nové plochy, které mají posílit ekologickou stabilitu. Jsou vymezeny pásy pro posílení protierozních funkcí a ochranu cestní sítě, pásy, které podporují prvky ÚSES s cílenou snahou posílení ekologické stability. Plochy MN.p jsou plochy krajinné zeleně, mají spíše doporučující charakter, kde by bylo vhodné realizovat pásy s remízou a nelesními porosty za účelem zvýšení retenční schopnosti krajiny i jako opatření pro ochranu přilehlých ploch ZPF a zlepšování životního prostředí. Pro plochy MN.p je ve výrokové části napadeného územního plánu stanoveno převažující využití jako plochy přírodě přirozených a přírodě blízkých ekosystémů; přípustné využití mimo jiné jako trvalé travní porosty.

58. Z provedeného shrnutí relevantních pasáží výrokové části a odůvodnění napadeného územního plánu je zřejmé, že důvody, které odpůrkyni vedly k vymezení ploch MN.p, respektive ploch K, jsou v napadeném územním plánu formulovány jasně: snaha o posílení ekologické stability a zvýšení retenční schopnosti krajiny a její prostupnosti. Toto odůvodnění soud považuje za dostatečné a předestřené cíle za legitimní.
59. Ohledně požadavků na odůvodnění územního plánu soud připomíná, že je nutné rozlišovat mezi odůvodněním územního plánu a odůvodněním rozhodnutí o námitkách. Odůvodnění územního plánu musí být logické a přesvědčivé, nutně však zůstává spíše v obecné rovině a jen stěží lze požadovat, aby obecná část odůvodnění územního plánu už předem zdůvodňovala příslušné změny z pohledu každého dotčeného pozemku. Zařazení konkrétního pozemku do určité funkční plochy je pořizovatel územního plánu povinen podrobně a přezkoumatelným způsobem zdůvodnit právě až na základě konkrétních připomínek či námitek dotčeného vlastníka (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2016, č. j. 5 As 94/2015-79, nebo ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 AOs 3/2013-33).
60. Soud se proto dále zabýval námitkou, že se odpůrkyně řádně nevypořádala s námitkami navrhovatelů N01. Konkrétně navrhovatelé brojí proti této části odůvodnění rozhodnutí o námitce: *„Jedná se o překryvnou plochu, kde plochy s označením K jsou plochami v krajině – návrh ploch K bude v územním plánu ponechán a lze ho využívat jako zeleň jako dosud. Jejich vymezením bude zajištěno, aby zde stávající zeleň nezanikla a v případě, že by se trvalý travní porost měnil na jiné využití, tak plochy s vymezením K musí zůstat dle ÚP jako zeleň.“*
61. Navrhovatelé v námitkách uváděli, že přípustným využitím ploch MN.p je trvalý travní porost, který se nachází na celém dotčeném pozemku a který zde hodlají udržovat. Žádali o vypuštění plochy K1 – MN.p z dotčeného pozemku, protože pastvina jako celek přispívá ke zvyšování retenčních schopností území, není proto potřeba na ní vyznačovat speciální pás veřejně prospěšných opatření spočívajících ve zvyšování retenčních schopností území. Vymezili se dále proti tomu, že plochy MN.p a AL mají být vymezeny zejména podél vodních toků a na velkých blocích orné půdy. Dotčený pozemek totiž není využíván jako orná půda ani se na něm nenachází vodní tok. Vymezení plochy K1 – MN.p je proto nadbytečné a mělo by být vypuštěno.
62. Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné či nesprávné (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, č. 2266/2011 Sb. NSS). Současně nesmí být požadavky vznášené vůči zastupitelstvu obce, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami vlastníka pozemku uplatněnými proti územnímu plánu, přemrštěné (srov. nálezný Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11). Míra obecnosti či konkrétnosti námitky předurčuje míru obecnosti či konkrétnosti, se kterou je nutné tuto námitku vypořádat (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2008, č. j. 8 Afs 71/2007-116).
63. Námitka N01 tak spočívala v požadavku na vypuštění plochy K1, respektive veřejně prospěšného opatření, z dotčeného pozemku, neboť ji navrhovatelé považovali za nadbytečnou s ohledem na to, že na dotčeném pozemku je a zůstane trvalý travní porost. Odpůrkyně na tuto námitku v odůvodnění reagovala tím, že vymezením ploch K bude zajištěno, aby stávající zeleň nezanikla. V případě, že by se trvalý travní porost měnil na jiné využití, musí plochy K zůstat jako zeleň. Dále z odůvodnění rozhodnutí o námitce plyne,

že dotčený pozemek v ploše K1 lze užívat stejně jako dosud. Jakkoliv je odůvodnění rozhodnutí o námitce stručné, je z něj podle soudu seznatelné, proč odpůrkyně požadavku navrhovatelů na vypuštění plochy K1 z jejich pozemku nevyhověla a proč nepovažuje vymezení této plochy na jejich pozemku za nadbytečné. Odůvodnění rozhodnutí o námitce odpovídá podrobnosti argumentace navrhovatelů v námitkách a je v souladu s odůvodněním napadeného územního plánu. Výhrady vůči smysluplnosti či správnosti umístění plochy K1 vzhledem k poměrům v krajině navrhovatelé poprvé vznesli až v návrhu. V takovém případě však nelze odpůrkyni vyčítat, že se s těmito otázkami v odůvodnění rozhodnutí o námitkách proti ploše K1 nevypořádala. Pouze pro úplnost soud uvádí, že plocha K1 byla v návrhu územního plánu pro společně jednání zahrnuta mezi veřejně prospěšná opatření, v návrhu pro veřejné projednání byla ale, stejně jako ostatní plochy K, ze seznamu veřejně prospěšných opatření vypuštěna a napadený územní plán ji již mezi veřejně prospěšná opatření neřadí.

64. Námitka nedostatečného odůvodnění rozhodnutí o námitkách je proto nedůvodná. Vypořádáním připomínky P03, kterou podal pan Leoš Miler, se pak soud nezabýval, neboť ta se týká pozemků v jeho vlastnictví a navrhovatelé ve vztahu k ní postrádají aktivní legitimaci.
65. Navrhovatelé dále namítají, že vymezení plochy K1 je v rozporu se zásadou přiměřenosti. Obávají se, že by museli plochu K1 z dotčeného pozemku vyčlenit a pozemek tím „rozpůlit“, což by významně omezilo jeho stávající využití. Dále uvádějí, že plochu K1 není na dotčeném pozemku nutné vymezovat, neboť se na něm nachází trvalý travní porost, který sám funguje jako protierozní opatření. K tomu odkazují na stanovisko Ing. P., z něhož má vyplývat, že trvalý travní porost je sám o sobě přínosným krajinnotvorným prvkem a účinným opatřením k zasakování srážkové vody do půdy. Má-li tedy plocha K1 na dotčeném pozemku řešit snížení eroze, mívá se její umístění účinkem, protože je vedena po hřbetnici terénu. Plocha K1 je proto neúčinná a nepotřebná pro řešení protierozní ochrany.
66. Na tomto místě soud připomíná, že posouzení přiměřenosti zásahu do vlastnického práva soudem je podmíněno předchozím seznámením odpůrkyně s důvody, pro něž má být sporné řešení nepřiměřeným zásahem do práv navrhovatele, a to prostřednictvím námitek, v nichž je na potřebu takového individuálního poměrování upozorněna a v nichž jsou jí k posouzení předloženy konkrétní důvody zpochybňující navrhované řešení. Nebyly-li odpovídající námitky podány, soud námitku nepřiměřenosti zásahu do práv navrhovatele zamítne bez věcného posouzení (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 183/2016-35). Soud se dříve neuplatněnou námitkou nepřiměřenosti zásahu do práv vlastníka zabývá jen v případech, kdy zásah do vlastnického práva musel být pořizovateli již v době přípravy územního plánu zcela zjevný a jedná se o zásah dosahující značné intenzity, blížící se vyvlastnění dotčených nemovitostí.
67. Ze shrnutí obsahu námitek vznesených navrhovateli ve vztahu k ploše K1 je zřejmé, že navrhovatelé žádali vypuštění této plochy z dotčeného pozemku pro nadbytečnost. Námitka ohledně nepřiměřeného dotčení vlastnického práva navrhovatelů z jejich strany nepadla. Nezabývala-li se však odpůrkyně proporcionalitou vymezení plochy K1 na dotčeném pozemku z důvodu procesní pasivity navrhovatelů, nemůže být správný soud tím, kdo se bude jako první zabývat otázkou přiměřenosti zásahu do vlastnického práva způsobeného územním plánem. Nelze totiž po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Takovýto

postup by byl rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty (srov. např. rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35).

68. Soud přitom s ohledem na již výše uvedené úvahy nemá za to, že by vymezení plochy K1 na dotčeném pozemku představovalo zcela zjevný a intenzivní zásah do práv navrhovatelů. Z porovnání podmínek využití ploch AL a MN.p je zřejmé, že podmínky jejich využití jsou téměř totožné: zásadním rozdílem je výslovné stanovení pastviny jako přípustného využití v ploše AL, kdežto plocha MN.p připouští „pouze“ trvalý travní porost, zároveň však využití tohoto porostu jako pastviny nezakazuje (obě plochy připouštějí stavby pro ustájení zvířat). Navrhovatelé sami opakovaně uvádějí, že na dotčeném pozemku se nachází trvalý travní porost a takto jej hodlají užívat i nadále. Regulace plochy K1 – MN.p pokračování v tomto způsobu užívání dotčeného pozemku nevyklučuje. Její vymezení na dotčeném pozemku tedy navrhovatele na jejich vlastnickém právu prakticky nijak nezkracuje. Funkční využití dotčeného pozemku jak v ploše AL, tak v ploše K1 – MN.p odpovídá způsobu, jakým jej navrhovatelé dosud fakticky užívali a užívat nadále zamýšlí. Obavy, že bude nutné plochu K1 z dotčeného pozemku nějak vyčlenit či zvlášť oplotit, nelze než označit za nepodložené. Takový požadavek z napadeného územního plánu nevyplývá a i odpůrkyně navrhovatele opakovaně ujišťuje, že dotčený pozemek lze užívat stejně jako dosud.
69. Jakkoliv lze chápat pochybnosti navrhovatelů o reálném významu plochy K1 na dotčeném pozemku (jinak zařazeného do plochy AL) z hlediska deklarovaných cílů ploch MN.p, navrhovatelé pomíjejí prospektivní povahu územního plánu, jehož funkcí je regulovat možnosti využití území do budoucna. Skutečnost, že aktuálně je dotčený pozemek využíván jako pastvina, ještě neznamená, že ve vzdálenější budoucnosti nemusí dojít ke změně jeho využívání, např. v souvislosti se změnami vlastnictví apod. Vymezení plochy MN.p stávající využití nijak neomezuje, avšak pro případ budoucích změn zajišťuje, že ucelený systém protirerozních a retenčních opatření na území obce bude na dotčeném pozemku i tehdy zachován v základním nezbytném rozsahu. Nadto soud připomíná, že jeho úkolem v tomto řízení je ochrana jednotlivce před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, nikoliv územní plány dotvářet či věcně regulovat nebo přezkoumávat, zda byl zvolen nejvhodnější způsob funkčního využití či regulace. Dotčení práv navrhovatelů je v případě vymezení plochy MN.p, která skutečně jen stanoví limity potenciálních budoucích využití na části dotčeného pozemku, ale neukládá jeho vlastníkům žádnou povinnost změn stávajícího využití, zcela mizivé, a už proto nemůže jít o vážný exces, který by odůvodňoval zásah soudu do samosprávné vůle obce projevené podobou přijaté územní regulace.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

70. Jelikož soud neshledal žádný z návrhových bodů důvodným a ani z obsahu správního spisu nevyšla najevo vada procesu přijímání územního plánu, k níž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, návrh na zrušení části opatření obecné povahy zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
71. Soud neprovedl důkazy navržené navrhovatelem (stanovisko Ing. P., územní studie „*Plužná: Studie zástavby rodinných domků*“ z ledna 2010, územní rozhodnutí o umístění stavby „*Lokalita RD – Plužná severovýchod – technická infrastruktura*“ ze dne 1. 8. 2011, č. j. Výst. 1525/201 – 4/B, a dokumentace k této stavbě), a to pro jejich nadbytečnost, neboť se vztahují ke skutečnostem, které nejsou vzhledem k výše uvedeným úvahám

v projednávané věci rozhodné. Provedení těchto důkazů by proto nemohlo nic na výše uvedených závěrech soudu změnit. Ze stejného důvodu neprovedl soud ani důkazy navržené odpůrkyní (protokol Městského úřadu Bělá pod Bezdězem o ústním jednání spojeném s místním šetřením ze dne 22. 11. 2019, č. j. Výst. 1971/2019 – 4/B; zápis Obce Plužná ze společné schůzky konané dne 20. 6. 2019 a rozhodnutí Městského úřadu Bělá pod Bezdězem ze dne 9. 12. 2019, č. j. Výst. 1971/2019 – 5/B, kterým vydal dodatečné stavební povolení pro stavbu „*Oplocení pozemku u rodinného domu čp. 100 v obci Plužná na pozemku pozemková parcela parcelní číslo XD v katastrálním území Plužná, která je zcela dokončena*“). Totéž platí pro rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 4. 2022, č. j. 55 A 47/2020-61, a v této věci napadené rozhodnutí, které jsou navíc soudu známy z jeho činnosti.

72. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch. Odpůrkyně měla ve věci úspěch, a proto jí náhrada nákladů řízení náleží. Tyto náklady zahrnují náklady na zastoupení advokátem. Jelikož je odpůrkyně obcí, která nevykonává působnost orgánu územního plánování, a tudíž nezaměstnává žádné osoby odborně způsobilé hájit územní plán v soudním řízení, má soud náklady na zastoupení advokátem za účelně vynaložené (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, a rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2019, č. j. 7 As 461/2018-23).
73. Náklady odpůrkyně sestávají z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsí vyjádření k návrhu a dupliky) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), k čemuž je dále třeba přičíst tříkrát režijní paušál po 300 Kč jako náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. K celkovým nákladům řízení odpůrkyně ve výši 10 200 Kč soud připočetl částku 2 142 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 %, neboť obchodní společnost, jejímž prostřednictvím zástupce odpůrkyně vykonává advokacii (David Zahumenský, advokátní kancelář, s.r.o., IČO: 08801568), je plátkyní DPH. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč jsou navrhovatelé povinni uhradit odpůrkyni k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. června 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu